

Aktionærerne have ogsaa i de senere Aar maattet nøjes med et meget ringe Udbytte, idet dette kun for Aarene 1887, 1888 og 1889 har udgjort henholdsvis 8 Kr., 11 Kr. og 11 Kr. pr. Aktie, og saaledes ikke en Gang har været tilstrækkelig til at dække Assurancen, i Fald de for at sikre deres Kapital have Aktierne assurerede. Hertil kommer yderligere, at Selskabet sidste Aar til Anskaffelse af en ny Dampkedel til „Scandia“ har haft en meget betydelig Udgift, idet denne i Forbindelse med nogle yderligere Reparationer paa Skibets Maskineri og Overbygning har medført en Bekostning af 30,791 Kr. Endelig har Selskabet haft et i høj Grad beklageligt Uheld, idet sammes Skib „Hjalmar“, som det formentlig vil være det højstærede Generaldirektorat bekendt, paa Rejsen imellem Rønne og Kjøbenhavn Ratten mellem den 6te og 7de f. M. kolliderede med svensk Dampskib „Fortuna“ af Gøteborg, hvilken Kollision havde til Følge, at sidstnævnte Skib sank, i hvilken Anledning Bestyrelsen til Dækning af den eventuelle Skadeserstatning har maattet stille „Fortuna“s Rederi Garanti for et Beløb af indtil 58,000 Kr. Hvad Udvaldet af den i den Anledning for Sø- og Handelsretten verserende Sag vil blive, er jo paa Forhaand ikke godt at have nogen vel grundet Mening om; men under alle Omstændigheder vil det stedfundne Sammenstød, da Selskabet som bekendt ikke har sine Skibe assurerede, medføre et meget betydeligt Tab for Selskabet — alene Reparationen af den Skade, „Hjalmar“ har lidt ved Sammenstødet, har medført en betydelig Bekostning, som endnu ikke er dækket — hvilket vil blive dobbelt føleligere begrundet paa Selskabets i Forvejen mindre heldige økonomiske Stilling. Bestyrelsen har ogsaa af denne Grund maattet opgive Tanken om at udbetale noget Udbytte til Aktionærerne for det sidst afvigte Aar, hvilket i den lange Arrække, Selskabet har bestaaet, dog altid har fundet Sted, om det end i de senere Aar har været meget ringe.

Efter det anførte tro vi, at vi tilstrækkelig have begrundet, at Selskabet er saaledes stillet i økonomisk Henseende, at det umuligt kan bringe noget Offer for at den omfremne Fartplan med Ratture hele Aaret rundt kan blive etableret, navnlig naar tillige tages i Betragtning, at Kulpriserne og Folkelhyrerne vedvarende ere meget høje, og Bestyrelsen maa derfor, idet den i et og alt henholder sig til, hvad den forhen har udtalt betræffende denne Sag, fastholde hvad den i Skrivelse af 14de Maj 1890 til Postinspektøren for Østifterne alternativt har fordret i Godtgørelse for Postdampskibsforbindelsen mellem Kjøbenhavn og Bornholm fra 1ste Juni 1890 at regne og kan saaledes ikke indlade sig paa for den fornævnte Godtgørelse af 63,000 Kr. aarlig eller 185 Kr. pr. Rejse, Tur og Retur, at etablere den ønskede Fartplan med daglig Forbindelse og Ratture, saavel fra Rønne som fra Kjøbenhavn, hele Aaret rundt.

6.

Indenrigsministerie t. Kjøbenhavn, den 10de Februar 1891

Det Beløb af 30,000 Kr., som er opført paa Finanslovsforslaget for 1891—92 under § 6 I. Udgiftskonto C. 1. til Opførelse af en Post- og Telegrafbygning i Skjelskør, blev, som det allerede Udvalg bekendt, ved Forslagets 2den Behandling i Folketinget nægtet bevilget under Hensyn til, at nævnte Sum blev anset for at være for høj.

Da man imidlertid maatte anse det for i højeste Grad beklageligt, dersom der ikke samtidigt med Jærnbanestationens Anlæg i Skjelskør kunde tilvejebringes en Postbygning sammesteds, henvendte man sig til Overingeniøren for Statsbaneanlægene med Anmodning om, at det maatte blive nærmere undersøgt, om ikke den paatænkte Bygning vilde kunne opføres for et mindre Beløb end det anslaaede; men det har ved den i Henhold hertil foretagne fornævnte Undersøgelse af Forholdene vist sig, at der paa Grund af de alt i Anmærkningerne til Finanslovsforslaget omtalte mindre heldige Funderingsforhold ikke tør paaregnes nogen Besparelse i den tidligere Sum, naar Bygningens Størrelse ikke reduceres. Der er derfor bleven udarbejdet den vedlagte Plan, som viser en Bygning, der baade er kortere og smallere samt i begge